

วัดจองคำ

วัดจองคำ เป็นวัดที่สร้างโดยชาวพม่า-ไทใหญ่ ที่เข้ามาเป็นแรงงานให้กับอังกฤษทำสัมปทานป่าไม้ในเขตอำเภอหางในช่วงรัชกาลที่ ๕ ชาวพม่า-ไทใหญ่บางคนได้ขยับสถานะขึ้นมาเป็นหัวหน้าแรงงาน จึงทำให้มีฐานะที่ความร่ำรวยสามารถสร้างวัดวาอาราม เพื่อเป็นที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามแบบฉบับของชาวพม่า วัดจองคำจึงถือกำเนิดขึ้นด้วยเหตุนี้ แต่ไม่สามารถระบุนั้น เวลาในการสร้างได้อย่างแน่ชัด

ต่อมาวัดจองคำได้ถูกทิ้งร้างเป็นนานหลายปี ชาวบ้านจึงได้เดินทางเข้ามาในเมืองลำปางเพื่อนิมนต์หลวงพ่โอภาส โอภาโส มาเป็นเจ้าอาวาส ซึ่งในขณะนั้นวัดมีพื้นที่ประมาณ ๓ ไร่ ภายในวัดมีเสนาสนะประกอบด้วย เจดีย์องค์ใหญ่ ๑ องค์ และเจดีย์องค์เล็ก จำนวน ๔ องค์ นอกจากนี้ยังมีกุฏิหลังเล็กเก๋ๆ อีกหนึ่งหลัง ภายหลังหลวงพ่โอภาสมาจำพรรษา ได้พัฒนาวัดจากวัดร้างให้เป็นวัดที่พระภิกษุ สามเณรจำพรรษาเป็นจำนวนมาก

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้เปิดโรงเรียนพระปริยัติสอนแผนกบาลีให้แก่สามเณร โดยสามารถผลิตสามเณรที่มีความรู้ด้านภาษาบาลีเป็นจำนวนมาก และในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ สามเณรวัดจองคำสามารถสอบผ่านเปรียญธรรม ๙ ประโยค พร้อมกันถึง ๗ รูป ซึ่งถือได้ว่าเป็นโรงเรียนพระปริยัติสำนักแรกของประเทศไทยที่สามารถทำได้ นอกจากนี้ทางวัดยังได้สร้างเจดีย์พุทธคยา เพื่อให้เป็นที่สักการบูชาแก่พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป